

Sygn. akt VW 4303/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Patrycja Prokop

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach : 10.01, 21.02, 27.03, 6.06, 19.07.2017 roku sprawy przeciwko

R. M. s. L. i L. ur. (...) w W.

oskarżonego o to że:

pełniąc funkcję Członka Zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...), NIP:(...) będąc odpowiedzialnym za terminowe wpłacanie na rachunek Urzędu Skarbowego W. - B. podatku dochodowego od osób prawnych za 2015 r. obowiązku tego nie dopełnił, w ten sposób, że działając o w warunkach czynu ciągłego uporczywie nie płacił na rachunek Urzędu Skarbowego W.-B. w okresie od 31.03.2016 r. podatku dochodowego od osób prawnych za 2015 r. w kwocie ogółem 14.484,00 zł, czym naruszył art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r., nr 74, poz. 397 z późn. zm.),

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

orzeka

I. Oskarżonego R. M. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

II. Koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 4303/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. był od 5 listopada 2015 r. jedynym członkiem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...)(dalej: „spółka”). Wcześniej, zarząd spółki był dwuosobowy i w jego skład wchodził: S. M. i A. M. (odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 75-76).

(...) sp. z o.o. jako podatnik podatku dochodowego od osób prawnych była zobowiązana do składania właściwemu organowi podatkowemu, tj. Urzędowi Skarbowemu W. – B. w W. zeznania rocznego o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w danym roku podatkowym.

Spółka miała zaległości w płaceniu podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2014 i 2015. Termin płatności podatku upływał odpowiednio 31 marca 2015 r. za rok 2014 oraz 31 marca 2016 r. za rok 2015. Suma zaległości podatkowych spółki wyniosła: za rok 2014 - 117.397,00 zł, zaś za rok 2015 - 14.484,00 zł (lista zaległości – k. 3-4, karta

kontowa – k. 5, dokumentacja Urzędu Skarbowego – k. 6-12). W dniu 31 marca 2016 r. złożona została deklaracja CIT-8 z podatkiem do zapłaty. Wpłata nie została dokonana (zeznania M. S. – k. 134).

Z uwagi na trudną sytuację na rynku, w dniu 20 stycznia 2016 r. spółka złożyła wniosek o ogłoszenie swojej upadłości, obejmującej likwidację majątku. Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2016 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w (...) ogłosił upadłość spółki (kserokopia wniosku – k. 77-87, kserokopia postanowienia Sądu – k. 112). Naczelnik Urzędu Skarbowego W. B. zgłosił do masy upadłości wierzytelność Skarbu Państwa, wynikającą z zaległości podatkowych (zgłoszenie wierzytelności – k. 113-116).

R. M. został oskarżony o to, że pełniąc funkcję Członka Zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. (...), NIP: (...), będąc odpowiedzialnym za terminowe wpłacanie na rachunek Urzędu Skarbowego W. - B. podatku dochodowego od osób prawnych za 2015 r. obowiązku tego nie dopełnił, w ten sposób, że działając w warunkach czynu ciągłego uporczywie nie płacił na rachunek Urzędu Skarbowego W.-B. w okresie od 31.03.2016 r. podatku dochodowego od osób prawnych za 2015 r. w kwocie ogółem 14.484,00 zł, czym naruszył art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r., nr 74, poz. 397 z późn. zm.), tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks. Analogiczny zarzut w odniesieniu do zaległości podatkowych spółki za 2014 r. postawiono byłemu prezesowi S. M.. Wyrokiem nakazowym z dnia 11 października 2016 r. S. M. i R. M. zostali uznani za winnych zarzucanym im czynów. W stosunku do S. M., orzeczenie się uprawomocniło z dniem 10 listopada 2016 r. R. M. skutecznie złożył sprzeciw, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez uznanie oskarżonego za podatnika, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku w sytuacji, gdy nie ponosi on odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki wobec złożenia we właściwym momencie wniosku o upadłość spółki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka M. S. (k. 134) oraz dokumentów w postaci dokumentacji Urzędu Skarbowego (k. 3-12), odpisów KRS (k. 13-16, 75-76), kopii wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości (k. 77-87), postanowienia o ogłoszeniu upadłości (k. 112), zgłoszenia wierzytelności Urzędu Skarbowego W. B. (k. 113-116). Świadek – pracownik Urzędu Skarbowego – zeznawała na okoliczności znane jej z danych urzędu. Wiarygodność i rzetelność dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy nie była kwestionowana przez strony. Oskarżony nie stawiał się na rozprawę i nie skorzystał z prawa do złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks odpowiada podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku. Zgodnie z art. 9 § 3 kks, za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. Zgodnie z dyspozycją art. 201 § 1 ksh, w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi zajmuje się zarząd spółki, ponieważ to on reprezentuje ją na zewnątrz oraz prowadzi sprawy spółki. W myśl art. 204 ksh, prawo członka zarządu spółki obejmuje prawo do prowadzenia spraw spółki (czynności faktyczne) i jej reprezentowania (czynności prawne). Pojęcie reprezentacji określone w art. 204 ksh jest używane w sensie szerokim i obejmuje występowanie we wszystkich stosunkach prawnych, a zatem również tych publicznoprawnych. Zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnik jest obowiązany składać urzędowi skarbowemu zeznanie o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym – do końca trzeciego miesiąca roku następnego i w tym terminie wpłacić podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

Nie ulega wątpliwości, że (...) sp. z o.o. była podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, zaś R. M. był jako jedyny członek zarządu od dnia 5 listopada 2015 r. osobą zajmującą się sprawami gospodarczymi spółki.

Niemniej, należy zwrócić uwagę na wyrażany w doktrynie pogląd, iż dla realizacji ustawowych znamion wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s. konieczne jest, aby sprawca posiadał możliwość zachowania się zgodnie z normą nakazującą mu wykonanie obowiązku [G. Ł.: Komentarz do art. 57 kks (w:) K., Ł., R., Kodeks karny skarbowy. Komentarz, (...) 2017, LEX nr 527188].

Art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa stanowi, że za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu nie wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

W niniejszej sprawie zostało wykazane, że R. M. jako członek zarządu (...) sp. z o.o. był zobowiązany do wpłacenia należnego podatku dochodowego od osób prawnych do dnia 31 marca 2016 r., czego nie uczynił, jednakże złożył w imieniu spółki w dniu 5.02.2016 roku wniosek o ogłoszenie jej upadłości, który to wniosek finalnie został przez Sąd uwzględniony. Ponadto, co przyznała pracownica Urzędu Skarbowego, złożona została w ustawowym terminie deklaracja (...). Tym samym, należy uznać, że oskarżony wypełnił ciężące na nim jako na reprezentancie spółki obowiązki i nie można przypisać mu zamiaru popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

W tym stanie rzeczy, oskarżonego należało uniewinnić.

Wobec uniewinnienia obwinionego, koszty procesu ponosi Skarb Państwa